

**Naturvernforbundet
i Troms**
Romssa Luondugáhttenlihttu

Kvænangen kommune
Gárgu 8, 9161 Burfjord
post@kvanangen.kommune.no

Troms 30.04.2020

Klage på vedtak: Med hjemmel i plan- og bygningsloven § 19-2 gir Kvænangen kommune MOWI Norway AS dispensasjon fra Kystsoneplanen for å etablere anlegg for akvakultur ved Djupanvika – Vannberget.

Naturvernforbundet i Troms vil med dette påklage vedtaket om dispensasjon fra Kystsoneplanen for å etablere et oppdrettsanlegg med et utsett av fisk i Djupanvika.

Naturvernforbundet i Troms er sterkt kritiske til en politikk der dispensasjoner gis fra en kystsoneplan som skal sørge for en god arealavklaring. Vi er meget uenig med Kvænangen kommune som hevder at fordelene er større enn ulempene etter en samlet vurdering som Plan- og Bygningsloven § 19-2 viser til. Vi mener vedtaket ikke hensynstak fiskeriinteressene godt nok, her både den lokale og regionale fiskeflåten som drifter med aktive og passive redskaper. NNV Troms er av den mening at et anlegg i Djupanvika som i tillegg grenser til et **rekefelt** vil være sterkt negativt for fiskeriene.

Djupanvika er videre markert som gyteområde, oppvekst og beiteområde for kysttorsk, en art som er rødlistet og i sterk tilbakegang i hele landet. Her må vi henvise til kommunens egen nettside hvor følgende står skrevet «*Kommunen har et helhetlig ansvar for å forvalte natur og miljø til det beste for samfunnet gjennom bærekraftig bruk og vern*».

Ifølge NVE ligger Djupanvika i et aktsomhetsområde for snøskred og steinsprang. Naturvernforbundet i Troms er derfor bekymret for at et evt. skred kan skade anlegget med påfølgende rømming som er en av de største utfordringene ved åpne oppdrettsanlegg.

Naturvernforbundet i Troms har tidligere sendt høringsuttalelse til Kvænangen kommune angående bl.a. Djupanvika som vi herved gjengir i sin helhet:

Naturvernforbundet Troms mener at det ikke bør gis dispensasjon fra gjeldende kystsoneplan til etablering av nye akvakulturanlegg i Olderfjorden, Djupanvika og Jøkelfjorden. Naturvernforbundet Troms mener det er akseptabelt med et utviklingsprosjekt plassert i Karvika der det allerede er en akvakulturtillatelse som pr nå ikke er i drift.

Naturvernforbundet Troms mener at kystfisket, som en fornybarnæring med lavt økologiske fotavtrykk, bør prioriteres av hensyn til miljø og den kulturen vi har her nord med å leve av og med naturen- i henhold til økologiske grenser for bruk: (<https://naturvernforbundet.no/fiskeri-og-havbruk/category2755.html>)

Vi er derfor sterkt kritiske til en politikk der dispensasjoner gis fra en kystsoneplan som skal sørge for en god arealavklaring. Det gir kystfisket betydelig dårligere vilkår med de

konsekvensene det får for miljøvennlige næringer både på lang og kort sikt. Vi ønsker næringer som driver på en måte som ikke skader bestander og økosystemer. Alle de tre fjordene som er aktuelle i denne dispensasjonssøknaden er viktige områder for fiskeri og følgelig – også økologisk viktige områder som gytefelt, oppvekstområder, rekefelt og beiteområder- alt dette avgjørende for villfiskbestandene og deres habitater.

I Djupanvika er vi kjent med at endefortøyningene til akvakulturanlegget er lagt inne på selve rekefeltet i området. Dette er sterkt bekymringsfullt siden det er stor usikkerhet rundt virkningene av akvakultur på nettopp rekefelt jmf Havforskningsinstituttet.

Å gi en slik dispensasjon fra kystzoneplanen medfører at oppdrettsnæringen, som ikke har tatt tilstrekkelige grep til at de kan oppfylle sine krav om å drifte bærekraftig, får fordeler på bekostning av natur og miljø og andre næringer. Kystfiskere oppfyller i langt større grad slike krav. I Kvæningen er det svært store utfordringer knyttet til ILA-virus og rømminger. Dette innebærer også et betydelige problem med lakselus, noe som gjenspeiles i status for flere av vassdragene i Kvæningen jmf. Vitenskapelig råd for lakseforvaltning.

Nedenfor noen utdrag fra «Rapport fra Vitenskapelig råd for lakseforvaltning. Status for norske laksebestander i 2019» av Thorstad, Eva B.; Forseth, Torbjørn, som sier noe om de utfordringene akvakulturnæringen har en plikt til å løse før nye arealer tas i bruk. Det burde være et tema og hvis utfordringer gjelder for Kvæningen også:

«Infeksjoner knyttet til fiskeoppdrett er også en betydelig trussel. Kunnskap om effekten er imidlertid dårlig og usikkerheten om framtidig utvikling stor. Det er behov for mer kunnskap om betydningen av slike infeksjoner. Manglende kunnskap kan medføre at dette er en trussel som undervurderes.» S.99

«Rømt oppdrettslaks, lakselus og infeksjoner knyttet til fiskeoppdrett er de største truslene mot norsk villaks. Rømt oppdrettslaks har den største påvirkningen, mens lakselus har den største risikoen for ytterligere skade. Både rømt oppdrettslaks og lakselus framstår som ikke-stabiliserte trusler» s.98 Sistnevnte utfordring vises tydelig i denne statistikken:

<https://sysla.no/fisk/a/pLmLkR/280000-laks-har-rmt-fra-norske-oppdrettsanlegg>

Videre er nesten halvparten av sjørretbestandene i dårlig tilstand. Lakselus er den klart største negative påvirkningen,

<https://www.vitenskapsradet.no/Nyheter/Nyhetsartikkel/ArticleId/4881/Sj-248-248-rreten-sliter-N-229-vet-vi-hvorfor>

Naturvernforbundet Troms har forståelse for at kommunen ønsker å sikre arbeidsplasser, men kommunen har også et særlig ansvar for å sikre naturmiljøet og øke incentivene til å satse på næringer som driver miljøvennlig.

For Naturvernforbundet Troms

Anne-Lise Mortensen

Fylkesleder

Kopi: Fylkesmannen i Troms og Finnmark